

„NĚKTERÉ NĚMCE JSEM I OPRAVDU RÁD PŘIJÍMAL“
ZPRÁVA ČESKÉHO HISTORIKA VÁCLAVA VOJTÍŠKA
Z ROKU 1966 VĚNOVANÁ JEHO PRAŽSKÝM NĚMECKÝM
KOLEGŮM

Karel Hruza

Opatřen úvodním komentářem je zde v českém originále a německém překladu otištěn dopis historika a archiváře Václava Vojtíška z roku 1966 adresovaný mladé historičce z (východního) Berlína, Gerdě Blaschej. Vojtíšek v tomto psaní odpovídá na otázky týkající se (sebe)politizace a nacifikace pražské německé univerzity v době před a během protektorátu. V této souvislosti podává řadu krátkých portrétů univerzitních rektorů jako August Naegle a Marian San Nicolò, profesorů angažovaných v „národnostním boji“ jako Erich Gierach, Josef Pfitzner a Eduard Winter, dále svého kolegy z oboru pomocných věd historických a archivnictví Heinze Zatscheka stejně jako rozhodujících činitelů nadace Reinhard-Heydrich-Stiftung jako Alfred Buntru a Hans Joachim Beyer. Z Vojtíškova líčení je patrné jeho široké povědomí o pražském univerzitním a odborném prostředí, ale také jeho ze zásady negativní postoj vůči Němcům a výrazný antisemitismus. Soudy vyčtené nad bývalými německými „kolegy“ ukazují, že autor dopisu sám sebe chápe jako badatele a Čecha; dokument navíc umožňuje nahlédnout do komplikovaného procesu vědecké komunikace mezi NDR a Československem v letech šedesátých.